

תוכניות

אמרות ועל פסנתרו כנף

כמה מאנשי קול ישראל שוכחים לעתים, כי תחנתם אינה תחנת טלביזיה, משום כך הם משדרים תכניות שאולי היו מענינות מאוד לו נראו על מסך הטלביזיה, אולם ברדיו הן נשמעות אויליות. כך קרה לתכנית המוריסטית החדשה של אלון שמולקר ויצחק שמעוני, המסביר לצדכן. התכנית, בה הושמעה הרצאתו ההומוריסטית של הפסנתרן פרנק פלג, איך להתגבר על הפסנתר, הוצגה עד לדמעות את אלה שחזו בה שעה שהוקלטה, באקדמיה למוסיקה על שם רובין בירושלים. אולם כאשר שודרה ברדיו, היה הברקתו של פלג חיוורת למדי. נושא הרצאתו של פלג היה שיעור בראי עקום בניגון על פסנתר. כמה אקורדים: ההרוד טוצ'ולובי על מעמד הפסנתר; הגנינה אינה יכולה לפרנס את המנגן, לכן מחליטים הפסנתרנים להיות מורים שתפקידם לחנך דור של פסנתרנים שכיודע הגנינה לא יכולה לפרנסם והם הופכים למורים ש' תפקידם כיודע לגלד דור...

קרה מקרה שמתוך ארגו התהודה של פסנתר-כנף צמח עץ. זה לא רע, גותן צל בקיץ. אבל רשרוש העלים הפריע לפעמים בניגונה. שימושים אחרים של פסנתר-כנף: אפשר להסתתר תחתיו מהפצצות ולשים בפנים גם גחיות של גרצחים. יש גם פסנתרים אילמים. זאת המצאה טובה, מפני שאם מנגנים על פסנתר כזה וקוראים באותו זמן עתון, זה לא מפריע. הוראות אחרות של הפסנתרן הותיק, לי מנגנים צעירים: לגלד תלת-ליקויים חשוב מאוד לפסנתרן, באמצעותו אפשר להראות טמפרמנט, לנגן יצירות שיש בתחילתן הרבה פורטיסימו, הרבה מינור, ושמשו של המלחין נגמר בסקי או בחוף, לנגן את באך כשהמבט כלפי מעלה לסימן התלהבות ד' תי, את בטהובן עם הרבה עבודת ראש, ואת שופן עם הרבה חיוכים אל הקהל.

גלים קצרים

יחסי ציבור

"קול ישראל", שהעלה לאחרונה את המתחם של מאוניו בשורה של תקלות טכניות יתרון וטכניות פחות, מקווה להושיע בסיוע מטהרסקומים מקובל. תקצוב ההוצאות ליחסי ציבור הועלה לאחרונה, הועמד על יותר מ-250 אחוז מהתקציב הקודם. תוצאה מחשבת ראשונה: יותר ויותר תשובות למכתבי מאוניוים וועמים. מסביבות ותונאים דחופות יותר ועשירות יותר... יעקב בן הרצל, שזכה להצלחה מסוימת בתוכניות מכוונות, יתקן משטרה מספרים, ימשיך לר-כב על הסוס הפלילי. תוכניתו החדשה, שתיפתח השבוע: רבותי המושבעים. משרד משפטי, בו ישתתפו שלושה משפטיים (השו" פט המחוזי משה צ'רנובילסקי, פרקליט מחוז תל-אביב יעקב בר-אור ועורך-הדיון מסס קריצמן), ידונו מחדש במשפטים ששילקחו מחיקים גנויים. הצימוק שבתוכנית: הפסע עצמו ישוחזר קודם לכן על-ידי שתקנים.

תדרוך

המשדרים המפורסמים מטה עשויים להיות בעלי עניין. שינויים אפשריים. נשקינו קייט (קול ישראל, יום ה' 21.30) — אילוף הסודרת של שטספיר, כפי שאולף למחזה מוסיקאלי רבי-מכר. תיבת נח (קול ישראל, יום ה' 20.05) — רביעיית התיאטרון, בתוכניתו החדשה הים, כוכבת אולימפיה אני גולד, זמר האופרה הישראלית יעקב רודן, והמניח שה שמואל פישר מהווים את קוסטילל התיבה הפעם.

קול אחד ואחד (קול ישראל, יום ה' 21.30) — פגישה עם מבקרים הר-שים בבית הלן קר, כפי שנערכה על-ידי יוסף טראגין ופיטר פריי.

שאלות גדולות לידים קטנים (קול ישראל, יום ו' 18.00) — תנה בן-ארי ושמואל רוזן מעמידים במבחן את השכל הישר של קטנים בני 12.

קאר ואפורון (קול ישראל, יום ו' 20.00) — תנה מרון חוזרת למקורפון, בעיבודו של מיכאל אוהר. סיפור נוגע ללב אודות לוב ציד זקן, שאיבד את שיניו ורעו, צבי מגודל שנגורה עליו גלות.

ראשון ראשון חביב (קול יש-ראל, שבת, 21.25) — מצעד הפזמונים של אוקטובר, כעריכת דרור בן אבי ובהגשתו של משה חובב.

לפחות פעמיים בשבוע אני מקבלת קריאת רציניות ורציניות פחות של צעירים, הטוענים שמאסו בכל הדפוסים הקיימים של הבילוי החברתי העירוני המקובל והם מתים לייסד חברה חדשה. כמעט לכולם יש למכור את אותה הפתורה: "ויכוחים, הר-צאות, טיולים, פיקניקים." יש כאלה הבטור חים שאם יוסיפו את המלים "בלי סנוב-יות וסלנויות" — קנו את עולמם.

אני מקווה שהם באמת כנים, אם כי קשה לי שלא לפקפק. אולי תוכיחו לי פעם שאני טועה ותזמינו אותי לחברה כזו? אני מתה לשמוע ויכוחים והרצאות. מה בנוגע לכותבי המכתב הבא:

...אנו חברות נוער מתכנר, בנים ו-בנות, הנפגשים באופן קבוע לשם בילוי הזמן במשותף. מיד תגידו: מה חדש תחת השמש? במילון העברי זה נקרא חברה סלנוית! הצרה היא שלא כך הדבר, אני אומר הצרה, כי ניסויים חברתיים ותרחי-יים שונים בדרך לאלטרנטיבה לחברה סלו-נית הבריתו מאתנו מספר חברים, והשאירו לנו מספר אנשים בלתי רצויים. חוסר רעיו-נות מקוריים הביא תקופה של שינויים, שגם לא עזרה בהרבה. בקיצור, כדי להת-קיים הלאה, נצטרך להיפך לסלנויים במלוא מובן המלה או להחליף מספר חברים בכר-חות חדשים ומקוריים... תל-אביב והס-ביבה...

למשפך? אין צורך. קלטתם, אני מקווה את הכוונה. ואם יש באמת בדעתכם להיענות לפנייתו הנרגשת של (1100/31) אל תתבי-שו לשאול את עצמכם כמה נבדלת "חברה" כזו מתשע-עשרה אחרות. אשמח, כאמור, להיחכך בטעותי. אולי, בכל זאת, תזמינו אותי פעם? אני מבטיחה להיות נורא טובה ולשתוק כל הזמן.

קצת מושועממת

כלום אשמתי היא (1100/32) "קצת מושועממת"? גם אני, למשל, מושועממת מ-קריאת עשרות מכתבים כשלה, אך לא אלך לכתוב מכתבים לכל מיני אנשים בגלל זה באמת לא יפה מצדו; אני נוטה לשכוח את עלי דווקא להצדיק בדרך זו את קיומי. וב-כן: ודאי שתחתו נורא לשמוע שהיא בת שבע-עשרה וחצי ותלמידת שמינית, ושהיא לא נמוכה ולא שמונה. אינך צריק להת-בייש לכתוב אליה, כאילו שבאמת חשוב לה אם אתה יפה או לא. יש לך תמונה? זה באמת לא יפה מצדו; אני נוטה לשכוח ש' יודע. ובאמת, כתוב מכתבים מעניינים על כל מיני נושאים, ולא חשוב איפה שאתה גר, אפילו במלבס.

הכל אותו הרבר

כולם שיגרתיים ובנאליים במכתביהם, קר-בע (1100/33). הבחורים מנסים להתלבש על חתיכות והחתיכות מחפשות נהג עם מכונית — או וספה, אם אין ברירה. ותראו לאיזו מכונית פילוסופית הוא מגיע: "סוף" סוף כדור הארץ מסתובב סביב עצמו במ-הירות רבה ומתקדם קדימה ללא מטרה. לקראת מה? כן גם אנו מסתובבים סביב עצמנו ומתקדמים במהירות אדירה. אך הדור שלנו עומד במקומם, על אותם דברים. ותראו, לעומת זאת, כמה (1100/33) היא מקורי ורענן ובלתי שיגרתי ונדוש. הוא רוצה להתכתב עם נערה בת 17, חמודה ורצינית.

רק קצת סבלנות

צאו וחשבו: אם (1100/34) רוצה להתכתב עם בני 24 ומעלה, בת כמה צריכה היא להיות? מי יודע, אולי יש לה באמת לומר משהו? (על כל נושא — מלבד פוליטי-קה"י). לא, באמת, היא אוהבת מאוד להת-כתב. מסוגלת למלא אפילו 10-8 עמודים — ואני די מאחלת לכם שתקבלו אותם. מה שמשגע אותי הוא: מניין לוקחות הן כל מיני הגדרות לפקיד כמו "אנשים ספוגי הומור דק ועדין שהבלי העולם הזה וצרוי תיו רחוקים מלבם ודוגלים בסיסמה, יהיה טוב, רק קצת סבלנות. לא נעדר גם מלמול על התרוד שבצדו השני של המטבע הקרוי חיים.

וכאילו לא הספיק כל זאת — היא גם כותבת שירים בסתר.

קצין וג'נרלמן

דאג להודיעני מיד, שהוא קצין בצה"ל ושאישרם שלא אקבל מטה תותחים בפני בלכתי ברחוב, אם ארגיו אותו. כמוכן

שזה הבעית אותי, בעיקר כשהוא כל כך בן 22, ואני מוכנה להתערב שיש לו שפם, והטכניקה שלו ללכידת נערה היא טכניקת הלולול. כאילו שאת לא אוהבת את זה. חיפאית?

אמילי אומרת שפנס היה קשה למצוא מחט בערימת שחת ועתה קשה למצוא מחט בידי נערה.

סוף-סוף מודעה מסעירה באמת: "שתי בנות 21, בעלות הופעה נאה, גבוהות, מ-עונינות להכיר צמד ירושלמים בני 26-25 סימפטיים האוהבים טיולים, רצוי צברים. גדול, (1100/36), לא?"

קשת, הכריות

ר' (1100/37) חשב שאבד את עשתונותי, אם יכתוב לי באנגלית שהוא אנגלורסקי והוא מבקר בארץ ורוצה מאוד, ברבות ה-ימים, לשאת נערה ישראלית, ושיש לו מכר-נית ודירה והשכלה אוניברסיטאית 24 שנות חוכמה, ובכלל, שקשה לו להיות בודד. הציפור הקטנה שלי לוחשת לי שאם הוא אנגלורסקי, היא בריטניה.

מה הוא יודע

(1100/38) — כדי שתראי באיזו מידה הוא מעורב, ושיהיה לך חשק לכתוב אליו —

נערת השבוע

חיה אמיר מצאה פנטס מקורי, איך לבלות סוף-שבוע מפואר בבית דולפין, בלי כסף: נוסעים ביום שישי, ורקדים טוב, זוכים בפרס בתחרות ריקודים, לבלות גם את סוף-השבוע הבא במקום. בשבוע הבא באים טוב, משתתפים בתחרות צילומים, זוכים בפרס בילויי סוף-השבוע הבא במקום. בש' בוע הבא באים... ואמת כבר יודעים מה. אבל זאת באמת לא זחמה עם שיער בלונד

די, עיניים כחולות וגוף כמו שלה. חזק מזה יש לה גם עוזות טובה בבית. שמו אריק מחקה החיות, שהוא במקרה בעלה. כשחיתה חיה בת 17 חזק אותה אריק ולקח אותה לקיבוץ מעין-ברוך. אחרי שנה היא הוציאה אותו משם. ישר לבית-החולים, שם ילדה את בתה הבכורה. ועכשיו היא מגדלת שתי בנות, נוסעת לסופי-שבוע ל-דולפין, אוהבת לרקוד, לטרוק, קצפת, וקולות של חיות (מחוקים כמוכן). שונאת נורא לתפור כפתורים. לנהק. להריק את האשפה וליפול מהלמברטה של בעלה.

מפרט הוא את אותם הדברים שיודע: אני יודע ש"רות" הוא פסבדונים (כן, הא?) אני יודע שלצבא לא איכפת שגמרתי תיכון; אני יודע שדור היה מלך האופנה; אני יודע שהצירלסטון קדם לרוקנרול; אני יודע שאדי פיישר מתגרש מדבי ריי-נולדס בגלל ליו טיילור; אני יודע שעם וספה אני יותר מעניין; אני יודע שלבת דודה שלי מינה זקס ניתן תואר של סגנית מלכת מים; אני יודע ששיע גלור לא יודע להפסיד — כי אחר כך הוא מוצא המון תירוצים למה זה קרה; אני יודע שהרחוות עוד לא שכחו בליטל רוק; אני יודע שאני חבר וועדת התרבות ונה נורא מחייב; אני יודע שהטבח שם לנו סודה בתה; אני יודע שבלילה חושך; ואני יודע שאני רוצה אותה קיבוצניקית או מושבינקית; אני יודע שאני רוצה שתהיה קרובה לחיפה; היא יכולה גם להיות עירונית, אבל לא צבוקה ברתני משמע. מה את יודעת?

טפשהעשרה על סרטיס

תענוג, בחיי, השביתה הזאת. אבל אם היא לא תיגמר מהר אניא יודעת מה ש' יהיה. כבר גמרתי את כל הסרטים בעיר, או שיצטרכו להחליף את הסרטים צריכים להתחשב עם השביתה, מה... אני יוצאת עכשיו ממונסטי. ראית את זה? לא, דווקא הפעם הלכתי לבד לפעמים יש חשק להתי-בודד את יודעת. לא השמלה היא לא חדשה כאילו שאת לא יודעת. תשמעי הרומי שניי-דר הזו מתוקה נורא את יודעת מישהו אמר לי פעם שאני קצת מזכירה אותה בכלל, יש איזידבר משותף בינה ובין הנוער שלנו היא צעירה ועליזה כנותי, נו, את יודעת כבר למה אני מתכוונת. שמעי, את מוכרחה לראות את הסרט הזה. יש בו המון בעיות שנוגעות גם לנו ואני משתגעת אחר סרטים עם בעיות.

היא משחקת שם נערה ענייה שעובדת באיזה מקום אבל היא מותחת את החבר שלה שהיא נורא עשירה ושהאבא שלה יש לו המון כסף ולאמא שלה גם כן ושהדוד שלה שופט ושכולם נורא מאושרים ולא מדברים אחד עם השני. והחבר שלה, זה מין גרמני כזה אבל הונגרי בסרט לא בחיים. הוא נורא שחור בשביל גרמני בעד זה הוא הונגרי. אז איפה אחזתי... אה כן הוא נורא עני וכל פעם גוער מרעב והיא משגעת אותו, פעם היא כמעט נותנת לו מה שהוא רוצה ואחר כך היא בורחת לה ושוב באה ושוב בורחת לה ומאכילה אותו המון לוקי-שים והוא משתגע אחריה וגם היא בעצם אחריה, טפשה. ויש כאן באמת בעייה כי היא דווקא רוצה אותו אבל לא נעים לה. אני חושבת שצריכים להתנהג כמו מבר-גרים, אם אוהבים אז מה חשוב. רפי אומר את זה כל הזמן. בטח שאני עוד הולכת אתו הערב אנחנו אפילו הולכים לבבילה. הבאלט. טמבלית. איפה את חיה? אני מתח לבאלט ובכלל, אמנות נותנת המון לבני-אדם. אמנות אמיתית לא סתם סרטים, נמי-אס... אז איפה אחזתי? אה, כן... הוא מגלה פעם אחת שהיא סתם שקרנית אז הוא מתחיל לשנוא אותה נורא וקורא לה בשמות באמצע הרחוב סרט נהדר, בחיי, והיא אני אומרת לך, לא עונה לו כלום רק מסתכלת לו ככה בעיניים ויש לה דמעות בעיניים והיא לא מבינה מה הוא רוצה ממנה בכי-לל והוא מתחיל לברוח לה באמצע הרחוב והיא רודפת אחריו, אני לא אספר לך מה את ההפתעה. אני אומרת לך שבצבט לי בלב כשהיא מתה מזה שמכונית לבנה כזוית כמו שרפי רוצה נורא דורסת אותה כשהיא רודפת אחריו והוא בא לבית החולים ולא מוצא אותה יותר. נכון שנחמד?